୨୬-୨-୨୦ ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍‌ଶାନ୍ତି "ବାପଦାଦା" ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ତୁମକୁ ଶ୍ରୀମତ ମିଳିଛି ଯେ ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ, କୌଣସି କଥାରେ ତୁମକୁ ଯୁକ୍ତିତର୍କ କରିବାର ନାହିଁ ।

ପ୍ରଶ୍ନ:-ବୁଦ୍ଧିର ଯୋଗ ସ୍ୱଚ୍ଛ ହୋଇ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଲାଗିପାରିବ, ଏଥିପାଇଁ କେଉଁ ଉପାୟ ରଚନା କରାଯାଇଛି ?

ଉ□ର:- ୭ ଦିନର ଭଟ୍ଟୀ ଅର୍ଥାତ୍ ସାତ ଦିନର କୋର୍ସ । କେହି ଯଦି ନୂଆ ଆସୁଛନ୍ତି ତେବେ ତାଙ୍କୁ ୭ ଦିନର କୋର୍ସ କରାଅ ଯାହା ଫଳରେ ତାଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରୁ ସମସ୍ତ ଆବର୍ଜନା ବାହାରିଯିବ ଏବଂ ସେ ଗୁପ୍ତ ପିତା, ଗୁପ୍ତ ପାଠପଢା ଏବଂ ଗୁପ୍ତ ସମ୍ପ□କୁ ଜାଣିପାରିବେ । ଯଦି ସିଧାସଳଖ କ୍ଲାସରେ ବସିଗଲେ ତେବେ ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱରେ ପଡିଯିବେ, କିଛି ବି ବୁଝି ପାରିବେ ନାହିଁ ।

ଗୀତ:- ଜାଗ ସଜନିଆଁ ଜାଗ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନୀ ଆତ୍ମା କରିବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ଗୀତ ସବୁ ଅଛି ତାକୁ ଶୁଣାଇ ତା'ର ଅର୍ଥ କରିବା ଦରକାର ତେବେ ବାଣୀ ଖୋଲିବ । ଜଣାପଡ଼ିବ ଯେ କେତେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ-ଅନ୍ତ ଜ୍ଞାନ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି । ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଉପରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ବ୍ରହ୍ମଲୋକ, ସୂକ୍ଷ୍ମଲୋକ, ସ୍ଥୁଳଲୋକ ର ଆଦି-ମଧ-ଅନ୍ତର ସାରା ରହସ୍ୟ ଯେପରି ଚମକୁଛି । ବାବାଙ୍କ ପାଖରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଅଛି ଯାହା ତୁମକୁ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ଏହା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ନୂଆ ଜ୍ଞାନ । ଯଦିଓ ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦିରେ ନାମ ଅଛି କିନ୍ତୁ ସେହି ନାମ ନେବା ଦ୍ୱାରା ଅଟକି ଯିବେ, ଯୁକ୍ତିତର୍କ କରିବାରେ ଲାଗିପଡ଼ିବେ । ଏଠାରେ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ସାଧାରଣ ରୀତିରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି— ଭଗବାନୁବାଚ, ମୋତେ ମନେ ପକାଅ, ମୁଁ ହିଁ ପତିତ-ପାବନ ଅଟେ । କେବେ ହେଲେ କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଅଥବା ବ୍ରହ୍ମା, ବିଷ୍ଣୁ, ଶଙ୍କରଙ୍କୁ ପତିତ-ପାବନ କୁହାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ସୂକ୍ଷ୍ମଲୋକନିବାସୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପତିତ-ପାବନ କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ତେବେ ସ୍ଥୁଳଲୋକର ମନୁଷ୍ୟ ପତିତ-ପାବନ କିପରି ହୋଇପାରିବେ ? ଏହି ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି । ଶାସ୍ତ୍ର ବିଷୟରେ ଅଧିକ ଯୁକ୍ତିତର୍କ କରିବା ଠିକ୍ ନୁହେଁ । ବହୁତ ବାଦ-ବିବାଦ ହୋଇଯିବ । ପରସ୍ପରକୁ ବାଡିରେ ମାରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଲାଗିପଡ଼ିବେ । ତୁମକୁ ତ ବହୁତ ସହଜରେ ବୁଝାଯାଉଛି । ଶାସ୍ତ୍ର କଥାରେ ଅଧିକ ଭିତରକୁ ଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ମୂଳ କଥା ହେଲା ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହେବା, ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ନିଶ୍ଚୟ କରି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ଏହା ହେଉଛି ମୁଖ୍ୟ ଶ୍ରୀମତ । ବାକି ତ ସବୁ ବିସ୍ତାର ରୂପେ ରହିଛି । ବୀଜ କେତେ ଛୋଟ, ବାକି ବୃକ୍ଷ ବିସ୍ତାରିତ ହୋଇ ରହିଛି । ଯେପରି ବୀଜରେ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ରହିଥାଏ ସେହିପରି ଏହି ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ବୀଜରେ ରହିଛି । ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ବୀଜ ଏବଂ ବୃକ୍ଷ ଉଭୟ ଆସିଯାଉଛି । ଯେଉଁ ପ୍ରକାରେ ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆଉ କେହି ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ । ବୃକ୍ଷର ଆୟୁଷ ହିଁ ଲମ୍ବା ଲେଖି ଦେଇଛନ୍ତି । ବାବା ବସି ବୀଜ ଏବଂ ବୃକ୍ଷ ଅଥବା ଡ୍ରାମା ଚକ୍ରର ରହସ୍ୟକୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ହେଲ ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ । କେହି ଯଦି ନୂଆ ଆସିବେ ଏବଂ ବାବା ମହିମା କରିବେ ଯେ, ହେ ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ସନ୍ତାନମାନେ, ତେବେ କେହି ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ନିଜକୁ ସନ୍ତାନ ବୋଲି ଭାବିନଥା'ନ୍ତି । ଏଠାରେ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ସମ୍ପ□ ମଧ୍ୟ ଗୁପ୍ତ ଅଟେ । ନୂଆ କେହି ଶୁଣି ଝାଉଁଳି ପଡ଼ିବେ ସେଥିପାଇଁ ୭ ଦିନର ଭଟ୍ଟୀରେ ବସାଯାଇଥାଏ । ଯେପରି ସାତଦିନ ଭାଗବତ ଏବଂ ରାମାୟଣ ଆଦି ରଖୁଛନ୍ତି, ବାସ୍ତବରେ ଏହି ସମୟରେ ହିଁ ୭ ଦିନର ଭଟ୍ଟୀ ରଖାଯାଉଥିଲା ତେବେ ବୁଦ୍ଧିରେ ଯାହା କିଛି ଆବର୍ଜନା ଅଛି ତାହା ବାହାରିବ ଏବଂ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ଲାଗିଯିବ । ଏଠାରେ ସମସ୍ତେ ହେଉଛନ୍ତି ରୋଗୀ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଏହି ରୋଗ ରହିବ ନାହିଁ । ଏହା ଅଧାକଜ୍ୱର ରୋଗ, ୫ ବିକାରର ରୋଗ ବହୁତ ବଡ଼ ଅଟେ । ସେଠାରେ ସମସ୍ତେ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ରହିବେ । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଆମେ ଆତ୍ମା ଗୋଟିଏ ଶରୀର ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ ଏକ ଶରୀର ନେଉଛୁ । ସେଠାରେ ପୂର୍ବରୁ ଏହାର ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର ହୋଇଯାଏ । ସେଠାରେ ଅକାଳ ମୃତ୍ୟୁ କେବେ ହେଲେ ହେବ ନାହିଁ । ତୁମମାନଙ୍କୁ ବାବା ଏବେ କାଳ ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରାଉଛନ୍ତି । ଶିଖ୍ ଧର୍ମରେ ପୁଣି ଅକାଳ ତଖତ୍ ରହିଛି । ବାସ୍ତବରେ ଅକାଳ ତଖତ୍ ଏହି ଭୃକୁଟୀ ଅଟେ, ଯେଉଁଠି

ଆତ୍ମାମାନେ ବିରାଜମାନ କରୁଛି । ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ଏହି ଅକାଳ ତଖତ୍ ଉପରେ ବସିଛନ୍ତି । ଏହି କଥା ବାବା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କର ନିଜର କୌଣସି ଭ୍ରୁକୁଟୀ ସିଂହାସନ ନାହିଁ । ସେ ଆସି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ଭ୍ରୁକୁଟୀ ସିଂହାସନରେ ବିରାଜମାନ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସେହି ସିଂହାସନ ଉପରେ ବସି ତୁମମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟଯୁଗର ରାଜ୍ୟ ସିଂହାସନର ଅଧିକାରୀ କରାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ସେହି ରାଜ୍ୟ ସିଂହାସନ କିପରି ହୋଇଥିବ ଯାହା ଉପରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ବିରାଜମାନ କରିବେ । ସେହି ରାଜ୍ୟ ସିଂହାସନର ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ନା ।

ବିଚାର କରିବାକୁ ହେବ, ଯେ ତାଙ୍କୁ ଭୋଳାନାଥ ଭଗବାନ କାହିଁକି କୁହାଯାଉଛି ? ତେବେ ଭୋଳାନାଥ ଭଗବାନ କହିବା ଦ୍ୱାରା ବୁଦ୍ଧି ଉପରକୁ ଚାଲିଯାଉଛି । ସାଧୁ-ସନ୍ଥମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଙ୍ଗୁଳିରେ ଉପରକୁ ଇଶାରା କରିଥା'ନ୍ତି ଯେ ତାଙ୍କୁ ମନେପକାଅ । କିନ୍ତୁ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ କେହି ବି ତାଙ୍କୁ ଜାଣିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏବେ ପତିତ- ପାବନ ବାବା ସମ୍ମୁଖରେ ଆସି କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେପକାଇଲେ ତୁମର ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ବାବା ଗ୍ୟାରେ□ ଦେଉନ୍ତି । ଗୀତାରେ ମଧ୍ୟ ଲେଖାଯାଇଛି କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଗୀତାର ଗୋଟିଏ ଉଦାହରଣ ବାହାର କରିଲେ ସେମାନେ ୧୦ଟି ବାହାର କରିବେ, ସେଥିପାଇଁ ଏହାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଯେଉଁମାନେ ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି ପଢିଛନ୍ତି ସେମାନେ ବୁଝିଯାଆନ୍ତି ଯେ ଆମେ ଲଢି ପାରିବୁ । ତୁମେମାନେ ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦିକୁ ଜାଣିନାହିଁ, ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ତା'ର ନାମ ମଧ୍ୟ ନେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । କେବଳ କୁହ ଭଗବାନ କହୁଛନ୍ତି ନିଜର ପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ , ତାଙ୍କୁ ହିଁ ପତିତ-ପାବନ କୁହାଯାଉଛି । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରିଥା'ନ୍ତି ହେ ପତିତ-ପାବନ ସୀତାରାମ... ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁଠି ସେଇଠି ଧୂନ ଲଗାଇଥା'ନ୍ତି । ଏହିପରି ବହୁତ ମତ ମତାନ୍ତର ରହିଛି । ଏହି ଗୀତ କେତେ ସୁନ୍ଦର, ଡ୍ରାମା ପ୍ଲାନ ଅନୁସାରେ କଳ୍ପ-କଳ୍ପ ଏହିପରି ଗୀତ ରଚନା ହେଉଛି, ଯେପରି ଏହା ତୁମ ପାଇଁ ହିଁ କରାଯାଇଛି । ବହୁତ ଭଲ- ଭଲ ଗୀତ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ଯେପରି ନୟନହୀନ କୁ ରାହ ଦେଖାଅ ପ୍ରଭୁ । ତେବେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ପ୍ରଭୁ ବା ଈଶ୍ୱର ନିରାକାରଙ୍କୁ ହିଁ କୁହାଯିବ । ଏଠାରେ ତୁମେ କହୁଛ ବାବା, ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଅଟନ୍ତି । ସେ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମା ଅଟନ୍ତି ନା । ଭକ୍ତି ମାର୍ଗରେ ବହୁତ ଗଭୀରତାକୁ ଚାଲିଯାଇଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ତ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ସାଧାରଣ କଥା ରହିଛି । ଅଲଫ ଅର୍ଥାତ୍ ଆଲ୍ଲା, ବେ ଅର୍ଥାତ୍ ବାଦଶାହୀ— କେତେ ସାଧାରଣ କଥା । ତୁମେମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇଲେ ହିଁ ତୁମେ ଏହିପରି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ । ଯିଏ ଯେତେ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୋଇ ସେବା କରିଥା'ନ୍ତି ସେତେ ଉଚ୍ଚପଦ ପାଇଥା'ନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ବୁଝି ମଧ୍ୟ ପାରିଥା'ନ୍ତି । ସ୍କୁଲରେ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀମାନେ କ'ଣ ବୁଝିପାରନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ଆମେ କମ୍ ପଢୁଛୁ ! ଯେଉଁମାନେ ପାଠପଢାରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଧ୍ୟାନ ନ ଦିଅନ୍ତି ପଛରେ ବସନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଫେଲ ହୋଇଯିବେ ।

ନିଜେ ନିଜକୁ ରିଫ୍ରେସ କରିବା ପାଇଁ ଜ୍ଞାନଯୁକ୍ତ ଯେଉଁ ଭଲ- ଭଲ ଗୀତ ଅଛି ତାକୁ ଶୁଣିବା ଦରକାର । ଏହିପରି ଗୀତ ନିଜ ଘରେ ମଧ୍ୟ ରଖିବା ଉଚିତ୍ । ତେବେ କାହାକୁ ଏହା ଉପରେ ବୁଝାଇ ପାରିବ । କିପରି ମାୟାର ପୁଣି ଥରେ ପରଛାୟା ପଡୁଛି । ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଏହି କଥା ନାହିଁ ଯେ କଳ୍ପର ଆୟୁଷ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ଦିନ ଏବଂ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ରାତି, ଅଧା- ଅଧା ଅଟେ । ଏହି ଗୀତ ମଧ୍ୟ କେହି ଜଣେ ରଚନା କରିଛନ୍ତି । ବାବା ବୁଦ୍ଧିବାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ଅଟନ୍ତି ତେଣୁ କାହାର ବୁଦ୍ଧିରେ ଏଭଳି କଥା ଆସିଲା ଏବଂ ସିଏ ବସି ଗୀତ ରଚନା କଲେ । ଏହି ଗୀତ ଆଦି ଶୁଣି ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଧ୍ୟାନରେ ଚାଲିଯାଉଥିଲେ । ଦିନ ଆସିବ ଯେଉଁମାନେ ଏହି ଜ୍ଞାନର ଗୀତ ଗାଉଛନ୍ତି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ତୁମ ପାଖକୁ ଆସିବେ । ବାବାଙ୍କ ମହିମାରେ ଏପରି ଗୀତ ଗାଇବେ ଯେ ଘାୟିଲା କରିଦେବେ । ଏପରି ମଧ୍ୟ ଆସିବେ ତେବେ ଟିୟୁନ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଆଧାର ରହିଥାଏ । ଗାୟନ ବିଦ୍ୟାର ମଧ୍ୟ ବହୁତ ନାମ ରହିଛି । ବ□ମାନ ଏପରି କେହି ନାହାଁନ୍ତି । କେବଳ ଗୋଟିଏ ଗୀତ କରିଥିଲେ କିତିନା ମିଠା କିତିନା ପ୍ୟାରା ତେବେ ବାବା ବହୁତ ମିଠା ବହୁତ ସ୍ନେହୀ ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ଦେବତାମାନେ ତାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି । ଚିତ୍ରରେ ରାମଙ୍କ ଆଗରେ ମଧ୍ୟ ଶିବ ଦେଖାଇଛନ୍ତି, ରାମଙ୍କର ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ଭୁଲ୍ । ଦେବତାମାନେ କାହାକୁ ମନେ ପକାଇନଥା'ନ୍ତି ।

ମନୁଷ୍ୟମାନେ ମନେ ପକାଇଥା'ନ୍ତି । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ବ□ମାନ ମନୁଷ୍ୟ ଅଟ ପୁଣି ଦେବତା ହେବ । ଦେବତା ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଭିତରେ ରାତି-ଦିନର ଫରକ ରହିଛି । ସେହି ଦେବତାମାନେ ହିଁ ପୁଣି ମନୁଷ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି । ଚକ୍ର କିପରି ଘୂରୁଛି, କାହାକୁ ହେଲେ ଜଣା ନାହିଁ । ତୁମେ ଏବେ ଜାଣୁଛ ଯେ ଆମେ ବାସ୍ତବରେ ଦେବତା ହେଉଛୁ । ବ□ମାନ ଆମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଅଟୁ, ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ଦେବତା ହେବୁ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛ । ବ୍ରହ୍ମା ନିଜେ ଏହି ଜନ୍ମ ପୂର୍ବରୁ ପୂଜାରୀ ଥିଲେ, ଶ୍ରୀ ନାରାୟଣଙ୍କ ମହିମାର ଗାୟନ କରୁଥିଲେ, ନାରାୟଣଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କର ବହୁତ ପ୍ରେମ ଥିଲା । ଏବେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଲାଗୁଛି, ଆମେ ପୁଣି ସେହିପରି ହେଉଛୁ । ତେଣୁ କେତେ ଖୁସିର ନିଶା ଚଢିବା ଉଚିତ୍ । ତୁମେ ହେଉଛ ଅନନୋନ୍ ୱାରିୟର୍ସ (ଗୁପ୍ତ ଯୋଦ୍ଧା) କିନ୍ତୁ ନନ୍ ଭାଇଲେନ୍ସ ଅର୍ଥାତ୍ ଅହିଂସକ । ସତରେ ତୁମେ ଡ଼ବଲ ଅହିଂସକ ଅଟ ନା । ତୁମ ପାଖରେ କାମ ବିକାର ନାହିଁ, ନା ସେହି ଲଢେଇ । କାମ ଅଲଗା ଏବଂ କ୍ରୋଧ ଅଲଗା । ତେଣୁ ତୁମେ ହେଉଛ ଡ଼ବଲ ଅହିଂସକ । ନନ୍ ଭାଓଲେନ୍ସ ସେନା । ସେନା ଅକ୍ଷରରୁ ସେମାନେ ପୁଣି ସେନା ଛିଡ଼ା କରିଦେଇଛନ୍ତି । ମହାଭାରତ ଲଢେଇରେ ମେଲ୍ସର ନାମ ଦେଖାଇଛନ୍ତି, ଫିମେଲ୍ସ ନାହାଁନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ତୁମେ ହେଉଛ ଶିବ ଶକ୍ତି । ଅଧିକାଂଶ ସଂଖ୍ୟା ତୁମର ହେବା କାରଣରୁ ଶିବ ଶକ୍ତି ସେନା କୁହାଯାଉଛି । ଏହି କଥା ବାବା ହିଁ ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି ।

ଏବେ ତୁମେ ନବଯୁଗକୁ ମନେ ପକାଉଛ । ଦୁନିଆରେ କାହାକୁ ହେଲେ ନବଯୁଗ ବିଷୟରେ ଜଣାନାହିଁ । ସେମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ନବଯୁଗ ୪୦ ହଜାର ବର୍ଷ ପରେ ଆସିବ । ସତ୍ୟଯୁଗ ହେଉଛି ନବଯୁଗ । ଏକଥା ବହୁତ କ୍ଲିୟର ଭାବରେ ରହିଛି । ତେଣୁ ବାବା ରାୟ ଦେଉଛନ୍ତି ଏହିପରି ଭଲ ଭଲ ଗୀତ ଶୁଣି ମଧ୍ୟ ରିଫ୍ରେସ୍ ହେବେ ଏବଂ କାହାକୁ ବୁଝାଇ ମଧ୍ୟ ପାରିବ । ଏସବୁ ହେଉଛି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାର ଉପାୟ । ଏହାର ଅର୍ଥକୁ ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ହିଁ ବୁଝିପାରିବ । ନିଜକୁ ରିଫ୍ରେସ୍ କରିବା ପାଇଁ ବହୁତ ଭଲ ଭଲ ଗୀତ ରହିଛି । ଏହି ଗୀତ ବହୁତ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଛି । ଅର୍ଥକୁ ବୁଝିବା ଦରକାର ତେବେ ମୁଖ ମଧ୍ୟ ଖୋଲିବ, ଖୁସି ମଧ୍ୟ ମିଳିବ । ବାକି ଯିଏ ଅଧିକ ଧାରଣ କରିପାରୁନାହାଁନ୍ତି ତାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଘରେ ବସି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ଗୃହସ୍ଥ ବ୍ୟବହାରରେ ରହି କେବଳ ଏହି ମନ୍ତ୍ର ମନେ ରଖ- ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ ଏବଂ ପବିତ୍ର ହୁଅ । ଆଗକୁ ପୁରୁଷ ଲୋକମାନେ ପତ୍ନୀଙ୍କୁ କହୁଥିଲେ ଭଗବାନଙ୍କୁ ଘରେ ମଧ୍ୟ ମନେ ପକାଇପାରିବ ପୁଣି ମନ୍ଦିର ଆଦିରେ ଘୁରି ବୁଲିବାରେ କ'ଣ ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି ? ମୁଁ ତୁମକୁ ଘରେ ମୂ□ ଦେଇ ଦେଉଛି, ଏହିଠାରେ ବସି ମନେ ପକାଅ, ବାହାରକୁ ଧକ୍କା ଖାଇବାକୁ କାହିଁକି ଯାଉଛ ? ଏହିପରି ବହୁତ ପୁରୁଷ ଲୋକମାନେ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ବାହାରକୁ ଯିବାକୁ ଦେଉନଥିଲେ । ଏକା କଥା, ପୂଜା କରିବା ଏବଂ ମନେ ପକାଇବା । ଥରେ ଦେଖିଲେ ପୁଣି ସେହିପରି ମନେ ପକାଇ ପାରିବ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଚିତ୍ର ସାଧାରଣ ଅଟେ- ମୟୁର ମୁକୁଟଧାରୀ । ତୁମେ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ମଧ୍ୟ କରିଛ- କିପରି ସେଠାରେ ଜନ୍ମ ହେଉଛ, ତାହା ମଧ୍ୟ ସାକ୍ଷାତ୍କାର କରିଛ, କିନ୍ତୁ ତୁମେ କ'ଣ ତା'ର ଫଟୋ ବାହାର କରିପାରିବ ? ସଠିକ୍ କେହି ବାହାର କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଦିବ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟି ଦ୍ୱାରା ହିଁ କେବଳ ଦେଖିପାରିବା, କିନ୍ତୁ ଚିତ୍ର ତିଆରି କରିପାରିବେ ନାହିଁ, ହଁ ଦେଖି ବର୍ଣ୍ଣନା କରିପାରିବେ, ବାକି ଚିତ୍ର ଆଦି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ହୁସିଆର ପେ□ର୍ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସାକ୍ଷାତ୍କାର କରିଲେ ସଠିକ୍ ଫିଚର୍ସ ବାହାର କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି, କାହା ସହିତ ଅଧିକ ଯୁକ୍ତିତର୍କ କର ନାହିଁ । କୁହ, ତୁମର କାମ ହେଉଛି ପବିତ୍ର ହେବା । ଶାନ୍ତି ମାଗୁଛ ତ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ ଏବଂ ପବିତ୍ର ହୁଅ । ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଏଠାରେ ରହିପାରିବେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ସେଠାକୁ ଚାଲିଯିବେ । ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରିବାର ଶକ୍ତି ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କଠାରେ ଅଛି, ଆଉ କେହି ପବିତ୍ର କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଏହା ଏକ ଷ୍ଟେଜ ଅଟେ, ଏହା ଉପରେ ନାଟକ ହେଉଛି । ବ□ମାନ ସମୟରେ ସମଗ୍ର ଷ୍ଟେଜ ଉପରେ ରାବଣର ରାଜ୍ୟ ଚାଲିଛି । ସମୁଦ୍ର ଉପରେ ସୃଷ୍ଟି ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇଛି । ଏହା ହେଉଛି ବେହଦର ଟାପୁ । ତାହା ହେଉଛି ହଦର । ଏହା ବେହଦର କଥା । ଯାହା ଉପରେ ଅଧାକଳ୍ପ ଦୈବୀରାଜ୍ୟ, ଅଧାକଳ୍ପ ଆସୁରୀରାଜ୍ୟ ଚାଲୁଛି । ଦେଶ ତ ଅଲଗା- ଅଲଗା ରହିଛି, ତେବେ ସବୁ ହେଲା ବେହଦର କଥା । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମେ ଗଙ୍ଗା ଯମୁନା ନଦୀର ମିଠାପାଣିର କୂଳରେ ରହିବା ।

ସମୁଦ୍ର ଆଦିକୁ ଯିବାରେ କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଯେଉଁ ଦ୍ୱାରିକା କଥା କହୁଛନ୍ତି, ତାହା କୌଣସି ସମୁଦ୍ର ମଝିରେ ନାହିଁ । ଦ୍ୱାରିକା କୌଣସି ଅନ୍ୟ ଜିନିଷ ନୁହେଁ । ତୁମେ ସବୁ ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର କରିଛ । ଆରମ୍ଭରୁ ଏହି ସନ୍ଦେଶୀ ଏବଂ ଗୁଲଜାର ବହୁତ ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର କରୁଥିଲେ । ଏମାନେ ଡ୍ରାମାକୁ ଶେଷ ଅଭିନୟ କରିଛନ୍ତି କାହିଁକିନା ଭଟ୍ଟୀ କରି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ଖୁସି କରିବାର ଥିଲା । ତେଣୁ ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର ଦ୍ୱାରା ବହୁତ- ଖୁସି କରାଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପୁଣି ଶେଷ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି କରିବେ । ସେହି ପାର୍ଟ ମଧ୍ୟ ଅଲଗା ଥିଲା । ଗୀତ ମଧ୍ୟ ଅଛି ନା— ଆମେ ଯାହା ଦେଖିଛୁ ତୁମେ ଦେଖିନାହଁ । ତୁମେ ଜଲ୍‌ଦି- ଜଲ୍‌ଦି ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର କରିବ । ଯେପରି ପରୀକ୍ଷା ଦିନ ନିକଟ ହୋଇ ଆସିଲେ ଜଣାପଡ଼ିଯାଏ ଯେ, ଆମେ କେତେ ନମ୍ବର ରଖି ପାସ୍ ହେବୁ । ତୁମର ମଧ୍ୟ ଏହା ପାଠପଢା ଅଟେ । ଏବେ ତୁମେ ଯେପରି ନଲେଜଫୁଲ ହୋଇ ବସିଛ । ସମସ୍ତେ ଫୁଲ ହେବେ ନାହିଁ । ସ୍କୁଲରେ ସର୍ବଦା ନମ୍ବରବାର ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ଏହା ମଧ୍ୟ ନଲେଜ୍ ଅଟେ । ବ୍ରହ୍ମଲୋକ, ସୂକ୍ଷ୍ମଲୋକ ଏବଂ ସ୍ଥୁଳଲୋକ । ବ□ମାନ ତିନିଲୋକର ଜ୍ଞାନ ତୁମ ପାଖରେ ରହିଛି । ଏହି ସୃଷ୍ଟି ଚକ୍ରକୁ ତୁମେ ଜାଣିଛ, ଏହା ଘୂରି ଚାଲିଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମକୁ ଯେଉଁ ଜ୍ଞାନ ଦେଇଛି, ଏହାକୁ ଆଉ କେହି ବୁଝାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମ ଉପରେ ବେହଦର ଦଶା ରହିଛି । କାହା ଉପରେ ବୃହସ୍ପତିର ଦଶା, କାହା ଉପରେ ରାହୁର ଦଶା ରହୁଛି ତେବେ ସେମାନେ ସେଠାରେ ଯାଇ ଚଣ୍ଡାଳ ଆଦି ହେବେ । ଏହା ହେଉଛି ବେହଦର ଦଶା, ତାହା ହେଉଛି ହଦର ଦଶା । ବେହଦର ବାବା ବେହଦର କଥା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି ବେହଦର ବର୍ଷା ଦେଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ତୁମେ କେତେ ଖୁସୀ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ତୁମେ ଅନେକଥର ବାଦଶାହୀ ନେଇଛ ଏବଂ ହରାଇଛ, ଏହା ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ପକ୍କା କଥା । କିଛି ନୂଆ କଥା ନୁହେଁ । ତେବେ ଯାଇ ତୁମେ ସର୍ବଦା ହର୍ଷିତ ରହିପାରିବ । ନଚେତ୍ ମାୟା ଅଣନିଶ୍ୱାସୀ କରିଦେବ ।

ଏବେ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଏକମାତ୍ର ପ୍ରିୟତମଙ୍କର ପ୍ରିୟତମା ଅଟେ । ସବୁ ଆଶିକ ସେହି ଏକ ମାସୁକଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି । ସେ ଆସି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସୁଖ ଦେଉଛନ୍ତି । ଅଧାକଳ୍ପ ତାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇ ଆସିଛ, ଏବେ ସିଏ ମିଳିଛନ୍ତି ତେଣୁ କେତେ ଖୁସି ହେବା ଉଚିତ୍ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାରାଂଶ :—

(୧) ସଦାସର୍ବଦା ହର୍ଷିତ ରହିବା ପାଇଁ ନଥିଙ୍ଗ୍‌ନ୍ୟୁ ଅର୍ଥାତ୍ କିଛି ବି ନୂଆ ନୁହେଁ-- ଏହି କଥାକୁ ପାଠ ପକ୍କା କରିବାକୁ ହେବ । ବେହଦର ବାବା ଆମକୁ ବେହଦର ରାଜତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରୁଛନ୍ତି— ଏହି ଖୁସିରେ ରହିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ଜ୍ଞାନ ମାର୍ଗର ଭଲ-ଭଲ ଗୀତ ଶୁଣି ନିଜକୁ ତାଜା ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲିତ କରିବାକୁ ହେବ । ତାହା ସହିତ ଗୀତର ଜ୍ଞାନଯୁକ୍ତ ଅର୍ଥ ବାହାରକରି ଅନ୍ୟକୁ ଶୁଣାଇବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ଅନେକ ପ୍ରକାରର ପ୍ରବୃ□ ଅର୍ଥାତ୍ ମମତ୍ୱ ଠାରୁ ନିବୃ□ ହୋଇ ନଷ୍ଟୋମୋହା ସ୍ମୃତିସ୍ୱରୂପ ହୁଅ ।

ନିଜ ସହିତ ମମତ୍ୱ, ଦେବୀ ପରିବାର ସହିତ ମମତ୍ୱ, ସେବା ସହିତ ମମତ୍ୱ, ବିନାଶୀ ପ୍ରାପ୍ତି ଗୁଡ଼ିକ ସହିତ ମମତ୍ୱ-- ଏହି ସମସ୍ତ ମମତ୍ୱଠାରୁ ନଷ୍ଟୋମୋହା ଅର୍ଥାତ୍ ମୁକ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସ୍ନେହ ରୂପକୁ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖି ସ୍ମୃତି ସ୍ୱରୂପ ହୁଅ । ସ୍ମୃତି ସ୍ୱରୂପ ହେବା ଦ୍ୱାରା ଆପେ ଆପେ ନଷ୍ଟୋମୋହା ହୋଇଯିବା । ପ୍ରବୃ□ରୁ ନିବୃ□ ହେବା ଅର୍ଥ ମୁଁ ପଣିଆକୁ ସମାପ୍ତ କରି ନଷ୍ଟୋମୋହା ହେବା । ଏହିଭଳି ନଷ୍ଟୋମୋହା ହେଉଥିବା ପିଲାମାନେ ବହୁତ ସମୟର ପୁରୁଷାର୍ଥ ଆଧାରରେ ବହୁତ ସମୟର ପ୍ରାରବ୍ଧର ପ୍ରାପ୍ତିର ଅଧିକାରୀ ହେବେ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- କମଳପୁଷ୍ପ ଭଳି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ରୁହ ତେବେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ସ୍ନେହ ମିଳିଚାଲିବ ।